

1. TĒMA 25. JŪNIJS – 1. JŪLIJS

GANĀ TĪĢELIS

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Ps 23. nod., Rm 12:18–21.

ATMIŅAS PANTS:

“Viņš atspirdzina manu dvēseli un ved mani pa taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ”
(Ps 23:3)

Sofija atspiedās pret savas guļamistabas durvīm un noslīdēja uz grīdas. Asaras lija straumēm, un drīz viņa sāka elsot. “Kā viņš to varēja? Kā viņš to varēja!” Sofija bija tikko saņēmusi ziņas, kas dziļi skāra viņas sirdi. Kāds, kuru sieviete bija uzskatījusi par savu draugu, kāds, ko viņa cienīja un kam uzticējās, izplatīja briesmīgas baumas, lai sagrautu viņas reputāciju un darbu. Pagrābusi no gultas savu Bībeli, viņa pēkšņi atklāja, ka ir uzšķīrusi ļoti pazīstamus vārdus: “Viņš atspirdzina manu dvēseli un ved mani pa taisnības ceļiem Sava Vārda dēļ. Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebīstos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vēzda un Tavs gana zizlis mani iepriecina.” (Ps 23:3, 4)

“Tas nevar būt!” viņa pie sevis noteica. Bet loģika likās neizbēgama. Psalmā aprakstītais gans vadīja savas avis pa taisnības ceļiem, bet likās, ka šie paši ceļi ved cauri nāves ēnas ielejai. Vai varēja tā būt, ka Dievs izmantoja šo sāpīgo drauga nodevību, šo tumšo ieleju, lai mācītu viņu taisnībā?

NEDĒĻAS KOPSKATS:

Kādos brīžos jūs esat piedzīvojuši lielāku garīgo izaugsmi – labajos laikos vai grūtajos?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 2. jūlijā.

Gans – ceļojuma vadītājs

“Kungs ir mans gans. Man netrūks nenieka” (Ps 23:1)

Dažiem bērniem palūdza uzzīmēt Dievu. Visi bez izņēmuma uzzīmēja zīmējumu, kurā kaut kur bija attēlota sirds. Kad viņiem jautāja, kāpēc, viņi vienbalsīgi paziņoja, ka Dievs ir mīlestība. Tas bija tieši tik vienkārši.

Ir viegli domāt labu par Dievu un Viņa nolūkiem, kad viss ir labi. Bet, mums kļūstot vecākiem un dzīvei kļūstot grūtākai un sarežģītākai, mūsu skatījums uz Dievu bieži mainās. Dievs, protams, nemainās (Ebr 13:8, Jēk 1:17), bet maināmies mēs.

Tā kā Vecās Derības laikos daudzi cilvēki nodarbojās ar lopkopību, Ps 23 izmanto gana tēlu, lai aprakstītu, kā Dievs par mums rūpējas. Gana simbols ir izmantots, lai apzīmētu Dievu – gan Vecajā Derībā, gan Jaunajā. Tā ir brīnišķīga aina, kas ir arī nemainīga. Pirms mēs aplūkojam Ps 23, iepazīsimies, kā dažādi Bībeles rakstnieki saprata Gana darbu un raksturu.

Ko jūs varat uzzināt par Ganu katrā no šiem pantiem?

Jes 40:11 _____

Jer 23:3, 4 _____

Ec 34:12 _____

Jņ 10:14–16 _____

1Pēt 2:25 _____

Tagad pievērsies Ps 23. Ko Gans dara, lai rūpētos par Savām avīm?

Ps 23:2 _____

Ps 23:3 _____

Ps 23:4 _____

Ps 23:5 _____

Ps 23:6 _____

Ko tev nozīmē zināt to, ka ir Kāds, kas šādi par tevi rūpējas? Kā tu varētu izmantot šo aprakstu, lai iedrošinātu kādu cilvēku, kura izpratne par Dievu ir kļuvusi neskaidra piedzīvoto cīņu dēļ, lai arī kādas tās būtu? _____

Ceļojuma vietas

“Viņš.. ved mani pa taisnības ceļiem Sava vārda dēļ” (Ps 23:3)

Iedomājies “taisnības ceļus” (Ps 23:3) izplešamies tavā priekšā tālumā. Tu nevari redzēt galu, bet tu zini, ka ceļojuma galā ir mājas, Dieva nams. Pievēršoties mazliet tuvākai apkārtnē, vai tu vari saskatīt, uz kuriem ceļi ved? Dažas vietas tu vari pārredzēt skaidri, bet citas daļas pilnīgi aizklājuši lieli vai bīstami šķēršļi. Dažreiz ceļš pazūd, vedot pāri kalniem. Pa dažiem posmiem iet ir viegli, pa citiem – grūti. Tieši tā bija tad, kad Israēls devās prom no Ēģiptes uz Apsolīto zemi. Tieši tāpat aprakstīts šajā psalmā.

Pa kādām vietām Ps 23 Dāvids redz avis ejam pa taisnības takām, kas ved uz Kunga namu? _____

Bet kāpēc šos ceļus sauc par “taisnības takām” vai “taisnajām takām” (NIV, NRSV)? Šeit ir četri svarīgi iemesli. Pirmkārt, tie ir taisnības ceļi, jo vada uz taisnības galamērķi – Gana mājām. Otrkārt, tie ir taisnības ceļi, jo tie uztur mūs saskaņā ar taisnu personu – pašu Ganu. Treškārt, tie ir taisnības ceļi, jo tie māca mūs būt taisniem cilvēkiem – līdzīgiem Ganam. Ceturkārt, tie ir taisni ceļi, jo dod mums pareizo liecību, – kļūstot par taisniem cilvēkiem, mēs dodam godu Kungam. Tie ir “taisni” jeb “taisnības” ceļi neatkarīgi no tā, vai iešana ir viegla vai grūta.

Ir svarīgi saprast, ka tad, kad Dievs mūs vada, jautājums nav vienkārši par to, ka Viņš nogādā paciņu galamērķī. Tas ir kaut kas daudz vairāk nekā vadība un aizsardzība. Līdzīgi kā daudzos Bībeles stāstos, kuros Dievs vada Savus ļaudis (vienalga, vai tā ir Ābrahāma vadīšana ar apsoliņumu palīdzību vai Israēla vadīšana uguns vai mākoņa stabā), kad Dievs vada, tad runa vienmēr ir par to, ka Viņš māca Saviem ļaudīm taisnību.

Cik daudz tu apzinies, ka taisnība ir Gana prioritāte tavai dzīvei? Kā pārbaudījumi var izmainīt tavu dzīvi tā, ka tu labāk atspoguļo Kristus raksturu? _____

Negaidīts apkārtceļš 1: Ieleja

“Jebšu es arī staigāju tumšā ielejā, taču ļaunuma nebistos, jo Tu esi pie manis, Tava gana vērda un Tavs gana zizlis mani iepriecina” (Ps 23:4)

Būtu jauki, ja taisnības ceļi vītos tikai gar vēsām ūdens upēm, kuru krasti noauguši ar zaļu zāli. Bet Dāvids tā to neattēlo. Šīs takas vijas arī cauri nāves ēnas ielejai – vietai, kuru mēs nemaz tik ļoti nevēlamies apmeklēt! Noteiktos gadalaikos aizas un ielejas Israēlā pārsteidz negaidīti un postoši plūdi. Šīs vietas parasti ir arī šauras, un stāvās klintis ir priekšā gaismai. Tādējādi “nāves ēna” ir “ļoti dziļas ēnas” vai “dziļas tumsas” simbols.

Padomājiet par laikiem, kad jūs esat atradušies paši savā “nāves ēnas ielejā”. Kā tas bija? Vai jums bija bail, pat ja jūs zinājāt, ka Gans ir ar jums? Kurš Bībeles pants tajā laikā bija jums visdārgākais un kāpēc? _____

Kā jūs domājat, kā aitām klājās ielejā? Vai jūs domājat, ka tās gāja pašas savus ceļus vai arī Gans vadīja aitas pa šo ceļu? Pamatojiet savu atbildi. _____

Elizabeth Eliota raksta: “Jērs, kurš nonāca nāves ēnas ielejā, varēja secināt, ka viņš ir vadīts nepareizi. Viņam bija nepieciešams šķērsot šo tumsu, lai iemācītos nebaidīties. Gans vēl joprojām bija ar viņu.” (Elisabeth Elliot “Quest for Love” (Grand Rapids, MI: Revell Books, 1996), p. 218)

Vai jums kādreiz ir licies, ka tiekat “nepareizi vadīti” pa ieleju? Kā jūs reaģējāt uz Dievu šajā laikā? Kā jūs domājat, kāpēc Gans bija labprātīgs riskēt būt nesaprasts, ļaujot mums ieiet tumšajā ielejā? _____

Negaidīts apkārtceļš 2: Klāts galds

“Tu klāj man galdu, maniem ienaidniekiem redzot, Tu svaidi ar eļļu manu galvu, mans kauss ir piepildīts pilns līdz malai” (Ps 23:5)

Savā dzīvē mēs neizbēgami sastopamies ar ienaidniekiem. Kā jūs tiek ar viņiem galā? Vai esat kādreiz palikuši nomodā naktī, grozoties uz visām pusēm, cenšoties nosapņot veidus, kā atriebties tiem, kas cenšas jūs ievainot vai iznīcināt jūsu darbu? Kristiešiem reizēm ir grūti saprast, kā izturēties pret ienaidniekiem.

Kāda veida ienaidniekus jūs esat sastapuši savā dzīvē? Kā jūs esat reaģējuši uz tiem, kas ir centušies ievainot jūs vai tos, kas ir jūsu gādībā? Cik labi jūs varējāt sekot Kristus vārdiem Mt 5:44 vai Pāvila vārdiem Rm 12:18–21? _____

Ps 23:5 Dāvids parāda mums interesantu veidu, kā izturēties pret ienaidniekiem. Viņš novēršas no viņu klātbūtnes un tā vietā vēro to, ko Dievs dara viņa labā. Un Dievs klāj viņam galdu.

Dāvida kultūrā, kad godājams viesis ieradās uz mielastu, ienākot banketa zālē, saimnieks svaidīja viņa galvu ar eļļu. Tā bija olīvu eļļa, sajaukta ar smaržvielām. Tad viesis tika apsēdināts pie tik bagātīgi klāta galda, ka neviens tik daudz nebūtu spējīgs apēst.

Kā šie trīs priekšmeti (galds, eļļa, kauss) no Ps 23:5 mums atgādina, kā Dievs par mums gādā, pat ja mēs esam ielejā? _____

Pāvils mums atgādina, ka “ne pret miesu un asinīm mums jācīnās, bet pret valdībām un varām, šīs tumsības pasaules valdniekiem un pret ļaunajiem gariem pasaules telpā” (Ef 6:12). Mūsu ienaidnieki ietver tos, ko mēs redzam, un tos, ko mēs neredzam. Vai mums tas patīk vai nepatīk, ienaidnieki ir mums visapkārt. Tomēr, ja mēs esam kopā ar Ganu, neviens ienaidnieks, ne redzams, ne neredzams, nevar nozagt mums to, ko Viņš mums ir sagatavojis.

Pārdomājiet, kā Gans ir izturējies pret jums, kad jūs ielenca ienaidnieki. Ko jūs šajos brīžos redzat tādu, kas var dot jums spēku pateikties pat grūtos laikos? _____

Skaidrs apsolījums ceļojumam

“Tiešām, labums un žēlastība mani pavadīs visu manu mūžu, un es palikšu Tā Kunga namā vienmēr” (Ps 23:6)

Kad mēs atrodamies ielejā vai ienaidnieku apņemti, reizēm ir kārdinājums domāt, ka mēs esam atstāti vieni. Ne vienmēr ir sajūta, ka Dievs dara daudz. Mēs spriežam, ka, ja Viņš būtu palīdzējis, mēs nebūtu nonākuši šajā situācijā. Bet Dāvids acīmredzot tā nedomāja.

Lai gan Dāvids piedzīvoja pārbaudījumus, kādas divas lietas viņš pasaka Ps 23:6, par kurām viņš ir pārliecināts? (Sk. arī Ef 1:4; 2Pēt 1:10; Ebr 11:13–15.) _____

Dažos tulkojumos teikts, ka labums un nezūdoša mīlestība (Dieva derības apsolījums) “sekos” man visas mana mūža dienas. Tomēr oriģinālais darbības vārds ir daudz spēcīgāks, un pantu vajadzētu lasīt šādi: labums un nezūdoša mīlestība “vajās” mani visas mana mūža dienas. (Faktiski tas ir tas pats ebreju darbības vārds, kas izmantots tādos pantos kā 1Moz 14:14, Joz 10:19 un 1Sam 25:29, kur ideja par “vajāšanu” ir ļoti skaidra.)

Kāda aina rodas tavā prātā, ja tu iztēlojies labumu un nezūdošu mīlestību, kas tevi “vajā”? Kā tu domā, ko Dāvids gribēja pastāstīt par Dievu, šādā veidā aprakstot Savas rūpes par mums? _____

Lai arī cik dziļa ir ieleja vai cik neatlaidīgi ienaidnieki, Dieva labestības un nezūdošās mīlestības garantija un Viņa vadības garantija līdz pat mūsu ceļojuma galam ir neapšaubāma. Ja šīs domas varēja uzturēt Jēzu, ejot cauri Golgātas notikumiem, arī mēs varam gūt tajos drosmi.

Tomēr pienāk brīži, kad cilvēki, par kuriem mēs rūpējamies, ir jautājumu pilni. Līdzīgi Dāvidam vislabākais veids, kā mēs varam runāt par viņu bažām, nav teoloģisks apraksts tam, ko Dievs var darīt. Ps 23:6 Dāvids mums parāda, ka to var darīt, personīgi līdzdalot pārliecību un patiesību par mūsu Dievu.

Kā tava personīgā pieredze ilustrē garantiju tam, ka Dieva labestība un nezūdoša mīlestība “dzenas” mums pakaļ? Kādus pierādījumus no Bībeles tu varētu pievienot? Kā tu varētu līdzdalīt to ar cilvēkiem, kas, iespējams, apšaubā Dieva rūpes? Kā krusts var būt izcilākais šīs “vajāšanas” piemērs? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas 4. sējumā “Liecības draudzei” nodaļu “Misionāri mājās” (143. lpp.) un grāmatā “Laikmetu ilgas” nodaļu “Dievišķais Gans” (476.–484. lpp.).

“Tie, kas beidzot būs uzvarējuši, piedzīvos savā reliģiskajā dzīvē briesmīgus sarežģījumu un pārbaudījumu laikus. Bet viņiem nevajadzētu atmest savu pārliecību, jo tā ir daļa no viņu mācībām Kristus skolā, un tā ir būtiska, lai attīrītos no visiem sārņiem. Dieva kalpam ir jāiztur ienaidnieka uzbrukumi, viņa dzelīgais izsmiekls, un jāuzvar šķēršļi, ko sātans noliks viņa ceļā. [..]

Bet, ja jūs turpināsiet skatīties uz augšu, nevis uz savām grūtībām, jūs nezaudēsiet samaņu ceļā, jūs drīz redzēsiet Jēzu, kas pasniedz Savu roku, lai jums palīdzētu, un jums būs tikai jāpasniedz Viņam pretī sava roka vienkāršā pārliecībā un jāļauj Viņam sevi vadīt. Kļūstot uzticīgi, jūs kļūsiet cerīgāki. [..]

Jūs atradīsiet palīdzību Kristū, lai izveidotu spēcīgu, simetrisku, skaistu raksturu. Sātans nevar padarīt gaismu, kas atspīd no šāda rakstura, neefektīvu. [..] Dievs mums ir iedevis Savu vislabāko dāvanu, pat Savu vienpiedzimušo Dēlu, lai paceltu, padarītu cēlākus un sagatavotu mūs mājām Viņa valstībā, apveltot mūs ar pats Savu pilnīgo raksturu.” (Elena Vaita “Messages to Young People”, 63., 64. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Cik lielā mērā tu apzinies, ka “briesmīgie sarežģījumi un pārbaudījumi”, kas ienāk tavā dzīvē, var patiesībā būt daļa no tavām “mācībām Kristus skolā”?

2. Kā mūsu palīdzība, mierinājums un iedrošinājums tiem, kas atrodas ielejā, var būt daļa no Gana ceļa, lai izvestu cilvēkus cauri viņu krīzei? Ko jūs kā draudze varat darīt, lai Kungs jūs varētu labāk izmantot, palīdzot tiem, kas ir grūtībās?

3. Grupā dodiet katram iespēju pateikt, kā labums un žēlastība viņus “vajā”. Ko jūs varat mācīties no citu pieredzēm?

4. Pārdomājiet Kristus dzīves pēdējās stundas, kad tuvojās krusta notikumi. Ko, lasot Bībeli vai Elenu Vaitu (piemēram, grāmata “Laikmetu ilgas” ir lielisks avots), jūs varat pateikt par to, kā Jēzum Viņa cilvēcībā bija iespējams izturēt? Ko mēs varam no Viņa parauga paņemt savai dzīvei, lai arī cik smagi būtu mūsu pārbaudījumi?